

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.
ΑΔΑΘΛΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Γ. Ζαφάνης

‘Ο Γιάννης κι’ ο Μαρής,
μιλοῦνε κι’ ἀπορεῖς.

- Γ. — Λοιπὸν θὰ πάμε ;
- Μ. — Βέβαια ! Μὰς ἔχουνε τραπέζι !
Εἶναι πολὺ φιλόξενοι, νὰ ξέρες, οἱ Ἑγγλέζοι
καὶ μὴ ρωτᾷς ; τί θαῦρουμα νὰ πιῶμε καὶ νὰ φᾶμε !
- Γ. — Τότε λοιπὸν νὰ πάμε.
- Μ. — Κάτι θὰ καταφέρουμε νὰ πούμε· κι’ ἐκ τοῦ ἄλλου,
τὴν Ἀγγλικὴν τὴν μέθοδον τὴν ἀνευ διδασκάλου
τὴν πέρνωμε στὴν τζέπη
κι’ ὅ,τι καθένας χροιαστή, ἀνοίγει καὶ τὸ βλέπει.

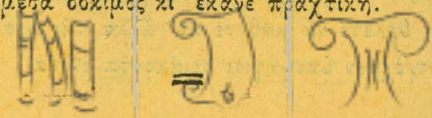
- Γ. — Μὴ μὲ γελᾷς, μωρὲ Μαρῆ, καὶ πάθουμε καμμία ;
- Μ. — Δὲν ξέρεις πῶς ὁ ναύαρχος μ’ ἔχει σ’ ἀδυναμία
καὶ πρῶτο π’ ἀγχοράρησε τὸ στόλο στὸ λιμένα
ἐκάλεσε τὸν πρόξενο κι’ ἐρώτησε γιὰ μένα ;
Ἐγὼ μ’ αὐτὸν τὸν Βάτεμπεργ ἔχω μεγάλο θάρρος·
καὶ τότε πῶταξείδενε στὰ μέρη μας ἢ « Πάρος »
τὸν γνῶρισά ἐκεῖ
ποῦτανε μέσα δόκιμος κι’ ἔκανε πραχτική.

- Γ. — Ἀλλὰ καὶ πρέπει νὰ μᾶστε βαλμένοι μ’ ἔτικέτα.
- Μ. — Ἐσὺ θὰ πάρης δανεικιά τοῦ Μπίνη τὴ γιανέτα
κι’ ἐγὼ πὺ εἶμαι πρόσωπον σημαῖνον στὴν Ἑλλάδα
τοῦ Βιτοράκη τοῦ Χοῖδᾶ θὰ πάρω τὴ βελάδα.
Κύτταξε νᾶσαι φρόνιμος καὶ τρέλλες νὰ μὴν κἀνης·
μπουκιές, προπαντὼν πρόσεχε, μεγάλες νὰ μὴ βάνης·
κι’ ἂν θέλης μὲς τοὺς τζέντιλμαν νὰ μὴ φανῆς γουρούνι,
μὲ τὸ ζερβί σου πάντοτε νὰ πιάνης τὸ περούνι.

- Πρόσεχε νὰ μὴ ρέβεςαι τὴν ὥρα τοῦ φαγεῦ·
κι’ ὅ,τι νὰ σοῦ προσφέρουνε πρῶτα νὰ λὲς θ ἔ ν κ γ 1 ο ὕ
κι’ ἔπειτα νὰν τὸ πέρνης·
ντουῖρος νὰ στέκης διαρκῶς καὶ διόλου νὰ μὴ γέρνης.
- Γ. — Καὶ πῶς θὰ πάμε, βρὲ Μαρῆ, ἀπάνου στὰ παπόρια ;
Θὰ στείλουν βάρκα βέβαια καὶ θὰ μᾶς πάρουν χῶρια
εἴτε καμμιᾶν ἀτμάκατο ἀπόξου στὴν ντουγάνα
- Μ. — Τί θέλεις τὴν ἀτμάκατο ! Πάμε μὲ τὴ Φαγάνα !

(Στὰ μαστέλα τῆς Φαγάνας καὶ οἱ δύο κρεμασμένοι
φθάνουνε στὴ ναυαρχίδα ἐπισήμως στολισμένοι
κι’ ὁ Μαρῆς ἀρχίζει πρῶτος μὲ ἰγγλέζικα δικὰ του
καὶ τοῦ πρίγκηπος ναυάρχου ομιλεῖ τὰ παρακάτω)

- Μ. — Ο ὕ ἐ λ κ α μ καλῶς ὄρισες πρίγκηπα ξακουσμένε !
Ἄ ν τ ο ὕ γ 1 ο ὕ ν τ ο ὕ ; πῶς ἔχετε ;
(‘Ο Γιάννης λέει μ π ἔ ν ἔ
ἀλλ’ ὁ Μαρῆς μετὰ θυμοῦ παρατηρεῖ στὸ Γιάννη
πῶς οὐ προστά στὸ ναύαρχο φασεῖα νὰ μὴν κἀνη).

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙΣ441Φ30071

Μ. — "Αἰ ἄ μ π λ ἴ ζ τ χ αῖ ρ ω πολὺ ποῦ ἀπὸ εἰς περνᾶνε
τὰ πλοῖα σας τὰ θαυμαστὰ ποῦν ὅλα στὴν ἐντέλεια·
μ' ἀκόμα χαίρεται πολὺ ποῦ ναῦτες θὰ ξερνᾶνε
κι' αὐτὸ θὰ ἦναι γενικὴ τοῦ τόπου μας ὠφέλεια,
Δέκα χιλιάδες σήμερα, σταφίδα ξεπεσμένη,
δὲ δίνει ὅσο δίνουνε τρεῖς "Αγγλοὶ μεθυσμένοι.

Ὁ β ἔ ρ ι β ἔ λ ἐ κά με τε κι' ἐφέρετε τὴ φλότα
νὰ μᾶς θυμᾶν τὰ χρυσὰ τὰ χρόνια μας τὰ πρῶτα.
Ἄναθεμάτον, ναύαρχε, ποῦ ἦταν ἡ αἰτία
νὰ διώξουμε τὴν Ἀγγλικὴ τὴν ἀριστοκρατία
γιὰ νὰρθουν ἀρκουδόγυφτοι ἐδῶ νὰ μᾶς λιγιῶνται
καὶ νὰ συμβαίνουν πράγματα ποῦ τώρα δὲν λογιῶνται.

Σ ὁ σ τ ρ ὶ ο ὕ π ι τ ἐ στα θή κα με,
ἤ γου ν ἐ μ ου ρ λα θή κα με,
Ἦώρα κι' ἐμεῖς τὸ βλέπουμε τὸ φοβερόν μας λάθος
τώρα ποῦ μᾶς ἀγόρασε πολὺ φτηνὰ ὁ "Αθω;
κι' ὅ,τι θελήσῃ κάνουμε, κι' ὅ,τι τ' ἀρέσει λέμε·
τώρα ποῦ μὲς τὸ βόρβορο σὰν τὴ Φαγάνα πλέμε!

Ἦώρα τὴν καταλάβουμε τὴ φοβερὴ μας πλάνη.
τώρα ποῦ δύο ὑπουργοὺς ἡ ἐπαρχία βγάνει
κι' ἐνῶ ἐπεριμέναμε πῶς θὰ μᾶς ρίξουν μάνα,
εἶναι νὰ πάρῃς τὴν πομπὴ καὶ νὰ χτυπᾶς τὴ γάνα,
ποῦ λέγεται ἰγγλέζικα σας ἡ γάνα κι' ἡ πομπή,
τ ο ὕ μ π ἰ ὀ ρ ν ὀ τ ο ὕ μ π ἰ !!

Εἰς τὰς ἡμέρας τῆς δεινῆς ἡμῶν ἀπελπισίας,
θυμώμαστε τὰ πλούτη μας τὰ ἐπὶ προστασίας
καὶ λέμε « μωρὲ μπράβο μας ποῦ ἐπαναστατήσαμε
κι' ἐχύθη τόσο αἷμα·
μπράβο ποῦ τοὺς ἐδιώξαμε τοὺς "Αγγλοὺς κι' ἐζητήσαμε
ν' ἀγκαλιαστοῦμε τὴν καρπιά, τὴ λέρα καὶ τὸ ψέμα! »

Μωρὲ καιρὸς ποῦταν' ἐκειὸς ποῦ μᾶς ἐπροστατεύετε!
"Ὅσες κυρίες εἴχαμε, ὅλες τίς ἐχορεύετε
στῆς Μένσας τὸ σαλόνι.

Καὶ τώρα; Τώρα ἐπεσαν ἡ μαῦρες στὸ βελόνι
κι' ἐμάθαν' τὰ χερᾶκια τους τὰ μωσκομυρισμένα,
νὰ μᾶς μπαλώνουν σάβρακα περονασπορισμένα!

Μωρ' ἐποχὴ πώχασαμε! Μωρὲ καιροὶ ἐτότες!
"Ἐνα σελῆνι ἐδίνες κι' ἐπερνες δέκα κόττες.
Καὶ τώρα ὁ Σιμόπουλος μὲ τὰς παρακρατήσεις,
δὲν σὲ ἀφήνει, κύριε, στὸ φῶρο νὰ πατήσης.
Μωρὲ δουλειὰ πώπαθαμε μ' αὐτὸν τὸν ἐθνισμό μας!
Καλλίτερα νὰ δέναμε μιὰ πέτρα στὸ λαιμὸ μας!

Καὶ ὅμως! Μ' ὅλη τὴ φοιχτὴ τὴν ἀναπαραδιά μας
καὶ μ' ὅ,τι μεγαλιέτερο κακὸ μᾶς περιμένει,
ἐὰν θελήσῃς, ναύαρχε ν' ἀνοιχθῆς τὴν καρδιά μας,
θὲ ναῦρες μὲς τὰ βᾶθη της, Ἐ λ λ ἄ ὀ α ρ ἰ ζ ω μ ἔ ν η !
Κι' ἂν πρόκειται νὰ σκάσουμε χωσμένοι μὲς τὴ βρομὴ!
δὲν θ' ἀρηθῶμε τὸ πανὶ μὲ τὸ γαλάζιο χρῶμα!

Στραφῆτε, ὕψηλότατε κι' ἐκεῖ ποῦ πρασιρίζει·
τόσους φουγάρους βλέπετε, μὰ ἕνας δὲν καπνίζει!
"Ὅλος ὁ κόσμος, ναύαρχε, ποῦ ζῆ πρὸς τὰ ἐκεῖ
ὅλος καταδιώκεται ἀφ' τὴ Σταφιδιχὴ.
Τὸ εὐθυμον Ληξούριον! Ἡ χώρα τῶν ἀσμάτων
ἐντὸς ὀλίγου ζώνεται ἀπὸ ἀποσπασμάτων
καὶ πρὸς Πιλάτον ἐρχονται πάντες οἱ κακοχούμενοι,
διὰ χαλκὸν κρατούμενοι!

Ἐκεῖ ψηλὰ στὴν κορυφήν, ἡ Ἄγια-θέκλι ἐρχεται
ὅπου ὁ Παξυνόπουλος τὸν ἰατρόν μετέρχεται·
ἀριστερὰ Κοντογενὰς καὶ ὄρια Σικηνέως,
ἔθα συνήθη πόλεμος κι' ἐμάχοντο γενναίως
τῶν Λουβερδέων στρατιὰ μὲ ψευκαστῆρων βλήματα,
ὅταν ὁ περονόσπορος εἰσέβαλε στὰ κλήματα.

Σ' αὐτὰ τ' ἀπέναντι χωρὶὰ τὸ κάβολε παράγεται·
Εἶναι σπουδαῖον φαγητόν. Δὲν ἔτυχε νὰ φάγετε;
Κυττάχτε καὶ τὰ Λέπεδα ποῦ φαίνοντ' ἐκεῖ κάτω.
τόπος μεγάλης δράσεως τοῦ Πανιερωτάτου.
Καὶ δεξιὰ σας, ναύαρχε ποῦ πόντους διατρέχετε,
ὁ ἅγιος Χριστόφορος. Βοήθεια νὰ τὸν ἔχετε!

Γ ἔ ς ναύαρχέ μου εὐτυχῆ,
ὅλος ὁ τόπος δυστυχῆ,

Κι' ἂν ἐξαιρέστε μερικὸς ἀπὸ τὸ ἄ ἰ λ ἄ ἰ φ,
ἐμεῖς οἱ ἄλλοι ἔχουμε β ε ο γ κ ο υ τ ἄ π ε ν τ α ρ ἄ ἰ φ
"Ἄν θέλετε νὰ μάθῃτε κα' ἔλλα τῆς ὄρας νέα,
συντάξτε μὲς τὴν ἐπιτομὴν ἐγγέναν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

κι' ἴσως ὁ κόσμος μπαλωθῆ μ' αὐτὰς τὶς ἐκλογάς.
(Ὁ Γιάννης, τὸ βεβαίωσε εἰπὼν κι' αὐτὸς ὁ γέρος!)

M. — Ἀκόμη τῶν ἐκλογικῶν δὲν ἤρχισεν ὁ βόλος.
οὐχ ἦττον ὅμως, ναύαρχε, ὁ κόμης Τσανγκαρόλος
νέος κι' αὐτὸς ἐξαιρετὸς μὲ ἱκανὰ προσόντα
τρέφων ὠραῖον μύστακα, μὲ σῶμα σὰ ροτόντα,
ἐπῆρε τὴν ἀπόφασιν τῆς ὑποψηφιότητος,
κι' αὐτὸ εἶν' ἓνα γεγονὸς μεγάλης σπουδαιότητος
γιατὶ ὁ κόμης, ναύαρχε, μεγάλα, ἔχων σχέσεις
σῶζει τοὺς συνδημῶτας του ἀπὸ τὰς κατασχέσεις.

Ἄν θέλετε τὴν κλύκα μας νὰ ἰδῆτε τὴν ὠραία,
πρέπει νὰ πᾶμ' εἰς δύο μας στὸ Μέτελα παρέα
κι' ἐκεῖ ἐν διαστήματι δέκα λεπτῶν τῆς ὥρας,
μ' ὄλας θὰ γίνετε γνωστὸς τὰς καλλονὰς τῆς χώρας.
Ἦ εἶναι τόσον εὐκόλον ἐδῶ νὰ γνωρισθῆτε!
Ἔσεῖς ποῦ εἰσθε μάλιστα καὶ πρίγκηψ! Φαντασθῆτε!

Καλῶς ὠρίσατε λοιπὸν καὶ ζήτω ἡ Ἀγγλία!
(Ὁ Γιάννης λέει τοῦ Μαρῆ « πάψε τὴν ὁμιλία
γιατ' εἶμαι θεονήστικος καὶ τ' ἄντερό μου παίζει »
ἀλλὰ μὲ μιᾶς ἐφώνηζαν α ὠρίστε στὸ τραπέζι ».
Καὶ πρὶν ἀκόμη κάτσουνε ὁ ναύαρχος κι' εἰς λόρδοι,
ἐτοπεθετηθήκανε εἰς δύο εἰς μιλόρδοι.

(Ὅλος χαρὰ ὁ ναύαρχος τὸ Γιάννη ἐκυτοῦσε
ποῦ σ' ὅ,τι πιάτο ἔθλεπε ἀμέσως ἐβουτοῦσε.
Καθόλου δὲν ἐλέρωσε περοῦνι καὶ μαχαῖρι·
ὀλόρτος ἀσηκώθηκε κι' ἔτρωε μὲ τὸ χέρι.
Κι' ἀφεῦ ὁ εἰνος ἔφερε τὸ ἀποτέλεσμά του,
σηκώνεται ὁ ναύαρχος ἀπὸ τὸ καθισμάτου
κάτι κι' αὐτὸς νὰ πῆ·
κι' ὁ Γιάννης ποῦ διὰ μιᾶς ἐγίνηκε στουπί,
ἀνοίγει τὸ βιβλίον του καὶ τὸ φυλλολογάζει,
ὅσα θὰ πῆ ὁ ναύαρχος ἀμέσως νὰ ἔξηγάη).

N. — Ὁ μαῖ ντιαρ Τζῶν, Μαρῆ, γκούτ πέρσονς βέρι φάνυ.
Γ. — Ἦ γουν, ἀγαπημένι μου Μαρῆ καὶ Ἰωάννη
παράξενι ἀνθρώποι,
ποῦ μὲ καθυπεχέωσαν εἰς εὐγενεῖς σας τρόποι.

N. — Ἄι ἀμ λῶβ, ἄι ἀμ πλίτζ, τοῦ βίζιτ πρέτι σίτυ.

Γ. — Οἱ Ἀγγλοι ὅπως καὶ ἡμεῖς λένε τῆς γάτας « ξίτι! »

N. — Σόρρι χάβ νότ, φάουντ χιερ, δι μπιουτι φούλ καντίνα.

Γ. — Λυπᾶται ποῦ δὲν εὔρηκε τὴ σιόρα Διαμαντίνα,
ποῦξερε τὰ ἰγγλέζικα κι' ἤθελε βοήθηση
τὸν κάθε μεθυσμένονε ἀπάνου στὸ μεθύσι.

N. — Τρεμέντος παρακράτησις, χάς μπάντλι βούιντ μένυ!

Γ. — Ἦ γουν ἡ παρακράτησις ἡ τρισαφορεσμένη.
θέλει νὰ πῆ ὁ ναύαρχος — καὶ τί σωστά ποῦ λέει! —
ἔφαγε τὸ Ληξούριον καὶ τόκαμε νὰ κλαίη.

N. — Ἄτ Κόρφιους σίτυ, ἄι νιοῦ, ἐ τζέντιμαν στουπέντι.

Γ. — Εἰς τοὺς Κορφοὺς ἐγνώρισε τὸ Γρήσα τὸν ἀφέντη

N. — Χί γός, τοῦ φόντ, ὅφ γουῖμεν.

Γ. — Αὐτὸ εἶναι ντροπόλογο καὶ δὲν τὸ ἐξηγοῦμεν.

N. — Γουῖλ γχίβ σόρτλι εἰ μπάλλ, τοῦ πλίτζ ἔθερι λέντυ.

Γ. — Γιὰ τίς κυρίες προσεχῶς θὰ δώσουν ἓνα γλέντι
μὲ τσάι καὶ γλυκύσματα,
γιὰ νὰ χορέψουνε χοροὺς μὲ νουβωτὲ τσακίσματα.

N. — Ἄτ πρέζεντ μόμεντ, βέρι ντάρκ, δι' πόλιτικς ἀπία.

Γ. — Ἀσχημα τὰ πολιτικὰ τὰ βλέπει, τὰ ὁποῖα...

N. — Μίστερ Ρωμάνος ἰλ σουζίντ' ἰδ μόνεῦ ἀντ μπόνους!

Γ. — Θὰ σιάση ὅπωςδῆποτε ὁ Νῶες ἀφ' τοὺς Πρόννους,
κι' ἴσως νὰ φέρη τέσσαρους εἰς τῆς Βουλῆς τὸ τέμενος
ὁ Ρουμανεῖκος παρὰς καλῶς διατιθέμενος.

N. — Βεργκούτ ὁδς χάπε σύνδουασμ, φόρ Δέλληγιαν μπικιός!

Γ. — Ἄλλὰ ἐὰν σχηματισθῆ ὁ Δελληγιανικός,
μαζὺ μὲ τὸ Μαρκέτο,
τὰ πράγματα θ' ἀλλάξουνε ἀμέσως ὑποθέτω.

N. — Τοῦ δέι φάουντ βέρι φόρ, ἀντ Σπίνελ φόρ ἄι ἐλις.

Γ. — Λέει πως εἶναι ἰσχυρὸς ἐφέτ' κ' ὁ Σπινέλιος
καὶ μ' ἄλλους λόγους ἐγκαθ' ἑαυτοῦ εἶναι ἡ παράτησις,
ἀλλὰ δὲν λέγει τίποτε καὶ περὶ Μουφφράτου.

ΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΥ

N. — Φόρ δι' Αηξούρ, σίρ Μόνοκρους, ὀλράϊτ σίψ, ἀντ ἔλιος.

Γ. — Ὁ Μονοκρούσος δηλαδὴ καὶ ὁ Τζανῆς ὁ Στέλιος,
αὐτοὶ θεὰ πιτύχουνε χωρὶς ἀμφιβολία,
ἀφ' οὗ τὸ εἶπ' ὁ ναύαρχος πῶρχετ' ἀφ' τὴν Ἀγγλία.

N. — Δὸς χάπι ντέϊς σόραλι δι' Σάμος ἀν Ζερβάν,

Γ. — Στὴ Σάμο, λέτε, ὁ Κουτσὸς πῶς θὰ πιτύχη;

N. — Ναὶν !!

Σόκρατ, Ζερβάν, αἱ σπὶκ ἀτ πρέζζντ μαιν ράτι.

Γ. — Μὲ συγχωρεῖς, δὲν τῶξερα πῶς λὲς γιὰ τὸ Σωκράτη.

N. — Ἄϊ ἀμ πλίτζ, τίτσερ φοντάν, ἰς νέϊμ χιερ ἀνα.

Γ. — Χαίρει πολὺ ποῦ ἔχουμε σχολάρχη τὸ Φαντάνα

κι' ἀκόμα περισσότερον θεὸς νὰ χαρῆ ὁ φίλος

ὅταν ἀκούσῃ πῶς μαζὺ, διδάσκει κι' ὁ Μιρτύλος.

N. — Μέγχιερ, ντίντ κάμ τοῦ βίτζιτ μι, ὄν ἴμπλακαπ τοῦ σίπι.

Γ. — Δὲν εἶχε, λέει, βίτζιτα τὸ δῆμαρχο τὸν Πίπη,
κι' ἀν τὰ βαριέτ' ὁ δῆμαρχος αὐτὰ καὶ δὲν τὰ θέλει,
ἄς ἔστερνε τοὐλάχιστον τὸ μαῦρο τὸ Μικέλη,
ποῦ τόσα χρόνια παρέδρος ἔχει τὴν ἀτυχία,
ποτὲ νὰ μὴν ἀξιωθῆ μιὰς ὥρας Δημαρχία!

N. — Ἄ χιερ μπάρμπαρ τζέντιλμαν, ἰς ντάνσιν γχερίτ μένυ.

Γ. — Ἀπὸ τὸν Ἄη Βάρβαρο καὶ στὴ Φανερωμένη.

N. — Γουῖλ τοῦ γκὸ τοῦ δρὲς δι' μπάρμπ ἀν φάβιν νόθιγκ ψία.

Γ. — Θέλει νὰ πᾶ νὰ ξουριστῆ μὲς τοῦ Ἀντισηψία.

N. — Χίπ οὔρα Τσεφαλόνια, ντρίκ νόθιγκ φιαρ ἀτου.

Γ. — Ἐβίβα τῆς Κεφαλωνιάς, ζήτω τοῦ Βινεράτου!

Ἐβίβα ὑψηλότατε, ἀσίχη μου, ἀγᾶ!

πᾶμε Μαρῆ νὰ φύγουμε. Μολάτε τὸ Φαγᾶ!

Σ. — Τί ἐκαθώσκανε μωρὲ κι' ἐφαλλες τόσην ὥρα;

Β. — Ἐβῶ καὶ γὼ τί ἔλεγα; Ἔτσι μ' ἐπῆρ' ἡ φόρα!

Μ. — Ἀκόμα καὶ σ' ἰγγλέζικα τελμάς, μωρὲ νὰ μπαίνης;

Γ. — Ἀπὸ κρασοῦρα ἴμουνα δὲν τὸ καταλαβαίνεις;

Μ. — Ἐμεῖς ἐφλυαρούσαμε ἀπάνου στὸ βαρᾶρι
κι' οἱ ναῦτες, ὄξου στὴ στεριά ἐπῆρανε τὰ ὄρη.

Ἐποῖαν ζωηρότητα προσέλαβεν ἡ πόλις!

Καὶ ποῖος δὲν ἀπεφάσισε νὰ γίνῃ κρασοπόλις!

Σημαῖς ἀνυψώθησαν στὸ κάθε καφφενεῖον

ὡς ἓνα εἶδος ξώβεργα πρὸς ἄγραν σελινίων.

Σ' ὅλους τοὺς δρόμους γίνεται κακὸ καὶ φασχρία

κι' ὁ Παναγῆς ὁ Πήλικας ἀνοιξε μπουραρία,

κι' ὅποιος ἰγγλίζος ἔχεται νὰ πηγῆ τοῦ λέει « γιὰ σου,

γέσσι σελίνι; Κάτσε πιέ. Νεῦ γιέσσι; Καμτλιά σου! »

Παντοῦ σουσοῦρα κι' ἄσματα,

μεθύσια καὶ ξεράσματα

καὶ βλέπεις ξύλα κούτσουρα στοὺς δρόμους, τοὺς φωστήραξ

τῆς ἰσχυρᾶς δυνάμεως, τῆς θαλασσοκρατειρας.

Γ. — Αὐτὸς ὁ εἰνεξ, βροῖ Μαρῆ ὁ προσφιλῆς μας λίαν,

ἐπέφερε στὰ Ὀμαλά δεινὴν ἀνωμαλίαν

κι' ἐξήγειρε τὰς ἀδελφὰς κατὰ τῆς ἡγευμένης

ζητούσης τῆς καυμένης,

τὰ πρόην τέσσερα σταμνιά

νὰ κάμη ὄσο τῶρα

μ' αὐτὸ δὲν τῶθελε καμμιὰ,

κι' ἦλθαν ἐδῶ στὴ χώρα

δι' ἀμαξοστοιχίας,

ἐντόνωξ νὰ φωνάζουνε γι' αὐτὸ, τῆς Νομαρχίας.

Κι' ἤρχισαν αἱ ἀδελφαὶ

Παναγῆτη κι' Εὐδοξία

νὰ μιλοῦνε σὰ σφαῖ

γιὰ τοῦ εἰνου τὴν ἀξία.

Κι' ἤρχισεν ἡ Πελαγία

μ' εὐγλωττία περισσὴ

καὶ μὲ θάρρος, ἡ ἀγία,

νὰ μιλήῃ γιὰ τὸ κρασί

κι' ἐγινεν διὰ τὸν εἰνον λόγος ἀγιος, μακρὺς,

ὕπου δὲν τὸν ἔχει κάμει ὁ σφώτερος μπεκρῆς!

Στὴν ὁδὸν τοῦ Προαστείου, στὰς Ἀθήνας δηλαδὴ,

ἀνοιξ' ὁ Δαυῆς ὁ Νίκος, ἓνα κάλλιστο παιδί,

καφφενεῖον πούναι σ' ὅλα θαυμαστὴ καθαριότης

καὶ νομίζω πῶς καθῆκον ἔχει κάθε πατριώτης,

ἀν δὲν θέλει νὰ τοῦ λένε πῶς ποροῦται καχὰ,

εἰς αὐτὸ τὸ καφφενεῖον νὰ πηγαίνῃ τακτικά.

